

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8076/2542

บริษัทประกันภัยศรีเมือง จำกัด โจทก์ บริษัทท้อปชิปปิง แอนด์ ทรานสปอร์ตเตชั่น จำกัด กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 291, ป.พ.พ. มาตรา 425,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
พ.ศ. 2539 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยฟ้องขอให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ขนส่งสินค้ารับผิดชอบโจทก์ และฟ้องให้จำเลยที่ 2 ร่วมรับผิดชอบเนื่องจากจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นลูกจ้างจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์คันที่เอาประกันภัยโดยประมาทในทางการที่จ้างคนกำแพงทำให้รถยนต์คันนั้นเสียหาย และคู่ความขอให้โอนคดีไปยังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยมีการสืบพยานเสร็จสิ้นแล้ว ดังนี้เมื่อประธานศาลฎีกาได้มีคำวินิจฉัยแล้วว่า คดีสำหรับจำเลยที่ 1 เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับการประกันภัยที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขนส่งระหว่างประเทศอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ส่วนฟ้องโจทก์เกี่ยวกับจำเลยที่ 2 ก็เป็นการที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในมูลหนี้เดียวกันและเกี่ยวข้องกับที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบตามสัญญารับประกันดังกล่าว ดังนั้น คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 180,400 บาท พร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันฟ้องจำนวน 9,786.10 บาท รวมเป็นเงินจำนวน 190,186.10 บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 180,400 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้รับขนส่งสินค้ารถยนต์คันที่เอาประกันภัย และคดีในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยที่ 1 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่วนคดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 2 เป็นกรณีละเมิดไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงิน 190,186.10 บาท แก่โจทก์ ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางรับรองอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ว่า มีเหตุสมควรที่จะอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงได้ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์และของจำเลยที่ 1 ว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือไม่ ปัญหานี้เนื่องจากปรากฏว่า คดีนี้ประธานศาลฎีกาได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า สำหรับข้อหาที่โจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยสินค้าฟ้องขอให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบในฐานะผู้ขนส่งสินค้าดังกล่าว นั้น สัญญาประกันภัยตามคำฟ้องของโจทก์ให้ความคุ้มครองแก่สินค้าที่ขนส่งซึ่งเป็นสินค้าที่เอาประกันตั้งแต่องานของผู้เอาประกันภัยที่บางชันกรุงเทพมหานคร ไปจนถึงเมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น อันเป็นจุดหมายปลายทางการรับประกันภัย

ของโจทก์จึงเป็นการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งระหว่างประเทศ ข้อหาในส่วนนี้สำหรับจำเลยที่ 1 จึงเป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งระหว่างประเทศ ตามบทบัญญัติมาตรา 7 (5) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 ส่วนข้อหาตามคำฟ้องของโจทก์ที่ให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในฐานละเมิด เนื่องจากจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 ได้ขับรถยนต์คันที่เอาประกันภัยโดยประมาทเลินเล่อในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 1 จนกำแพงอาคารของบริษัทเมอส์ไลน์ จำกัด สาขากรุงเทพ เป็นเหตุให้รถยนต์นั้นเสียหายนั้น ก็เป็นการที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในมูลหนี้เดียวกันและเกี่ยวข้องกับที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบตามสัญญาประกันดังกล่าว ทั้งข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า คู่ความทั้งสองฝ่ายแถลงร่วมกันขอให้โอนคดีนี้มาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ก็ด้วยคู่ความทั้งสองฝ่ายพร้อมยอมรับที่จะให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้วินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดีนี้ให้เสร็จสิ้น และคู่ความทั้งสองฝ่ายได้สืบพยานหลักฐานกันมาทั้งหมดเสร็จสิ้นไปแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุใดที่จะวินิจฉัยว่าคดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาที่ ทก.5/2542 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจึงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้... พิจารณาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 190,186.10 บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงินจำนวน 180,400 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมโดยกำหนดค่าทนายความทั้งสองศาลรวม 8,000 บาท แทนโจทก์.

องค์คณะ

พินิจ เพชรรุ่ง · จรัญ หัตถกรรม · ยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8076/2542>